

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

στην

Συνεδρίαση της διευρωπαϊκής ομάδας

NOTRE EUROPE

με θέμα:

«Η Ελλάδα στην Ευρώπη του Αύριο»

Αθήνα, 5 Οκτωβρίου 2001

Κύριε Πρόεδρε,
Αγαπητέ φίλε Ζακ,
Κυρίες και κύριοι,

1 Τα πρόσφατα τραγικά γεγονότα στις Ηνωμένες Πολιτείες ανέδειξαν ότι η πεποίθηση για μια ομαλή πορεία εξέλιξης της παγκόσμιας κοινωνίας δεν ευσταθεί. Χρειάζεται αγώνας. Για τη δημιουργία ελεύθερων, δημοκρατικών, ανοιχτών κοινωνιών. Για έναν τρόπο ζωής που έχει στο επίκεντρό του τον άνθρωπο και τα δικαιώματά του. Για την ανοχή, τον σεβασμό προς το διαφορετικό. Για μια κοινωνία δίχως φόβο.

Συγχρόνως στην Ελλάδα, αλλά και η Ένωση συνολικά, βρισκόμαστε μπροστά σε ιστορικές προκλήσεις, ευκαιρίες και προοπτικές. Πρέπει να απαντήσουμε σε πιεστικά αιτήματα που μας θέτει η κοινωνία, η τεχνολογική εξέλιξη, η παγκοσμιοποίηση, οι νέες πραγματικότητες που έχουν διαμορφωθεί στον Ευρωπαϊκό χώρο.

Θέλω να σταθώ σε δυο μεγάλες ενότητες.

Πρώτον, ποια είναι η ταυτότητα τη Ελλάδας, ως μέλους της σημερινής, αλλά και της αυριανής ευρωπαϊκής οικογένειας.

Τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα πραγματοποιεί ένα συνολικό εγχείρημα εκσυγχρονισμού της κοινωνίας, της οικονομίας, της πολιτείας. Τα θεμέλια αυτής της πολιτικής έχουνε μπει. Έχουμε μια οικονομία με επιδόσεις σταθερότητας και ανάπτυξης άγνωστες μέχρι σήμερα, αλλά και ελπιδοφόρες για τα επόμενα χρόνια. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και στη διεθνή σκηνή έχουμε κατακτήσει μία θέση με περισσότερο κύρος, με μεγαλύτερες δυνατότητες επιρροής των εξελίξεων. Συμβάλλουμε αποφασιστικά για την ειρήνη και την ασφάλεια, ιδιαίτερα σε χώρους εύθραυστους όπως είναι η γύρω περιοχή μας. Έχουμε μια Ελλάδα με υποδομές πρωτόγνωρες για την ανάπτυξη, τη βελτίωση της καθημερινής ζωής. Διευρύνουμε και εμβαθύνουμε τη δημοκρατία με σύγχρονους θεσμούς. Δημιουργούμε συνεχώς προϋποθέσεις για περαιτέρω ανάπτυξη, βελτίωση της ποιότητας ζωής, για μια διαρκή διεύρυνση της ευημερίας για όλο και πιο πολλούς.

Η Ελλάδα θα συνεχίσει και τα επόμενα χρόνια την πορεία της πάνω σε τρεις άξονες. Την σταθερότητα και την ανάπτυξη της οικονομίας. Την διαμόρφωση ενός νέου

κοινωνικού κράτους, σύγχρονου, βιώσιμου, αποτελεσματικού και πιο δίκαιου. Την ολόπλευρη ενίσχυση της θέσης της Ελλάδας στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στον διεθνή περίγυρό της.

Στόχος μας είναι η σύγκλιση της Ελλάδας σε όλους τους τομείς προς τα επίπεδα ανάπτυξης, που έχουν κατακτήσει οι άλλες ευρωπαϊκές κοινωνίες. Οι αποφάσεις της Λισσαβόνας συνθέτουν ένα πλαίσιο πάνω στο οποίο αναπτύσσουμε τις πολιτικές μας.

Στόχος μας είναι η διατήρηση των ήδη υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, η ολοκλήρωση των διαρθρωτικών αλλαγών. Λέξεις κλειδιά: η ανταγωνιστικότητα, η παραγωγικότητα, η επιχειρηματικότητα, η κοινωνία της πληροφορίας, σύγχρονες γνώσεις στη νέα γενιά.

Συγχρόνως νέες υποδομές, αλλά και πολιτικές που θα χρηματοδοτηθούν από το Γ΄ Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης μέχρι το 2006 και θα βοηθήσουν στην πραγματική, στην πολλαπλή σύγκλιση.

Προτεραιότητά μας είναι η απασχόληση, καθώς και η δημιουργία ενός νέου κοινωνικού κράτους βιώσιμου, αποτελεσματικού. Κεντρικά ζητήματα: η αναθεώρηση του

ασφαλιστικού συστήματος, η αναβάθμιση των υπηρεσιών υγείας, η ενσωμάτωση του μεταναστευτικού ρεύματος που αγγίζει το 10% του ελληνικού πληθυσμού.

Παράλληλα επιδιώκουμε την διαρκή προώθηση του εκσυγχρονισμού σ' όλους τους χώρους δράσης και έκφρασης της πολιτείας και της κοινωνίας, π.χ. με την μεταρρύθμιση στη δημόσια διοίκηση, με θεσμούς που ενισχύουν την κοινωνία των πολιτών, με τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής, με την ενίσχυση συνθηκών ασφάλειας στην καθημερινή ζωή του πολίτη.

Στόχος μας τέλος είναι να μετάσχουμε εποικοδομητικά στη διεύρυνση της Ένωσης αλλά και στις αποφάσεις που θα ληφθούν για το μέλλον της Ευρώπης στην επικείμενη Διακυβερνητική Διάσκεψη. Θέλουμε συγχρόνως να συμβάλλουμε στη διαμόρφωση των Βαλκανίων, αλλά και της ευρύτερης περιοχής, σε χώρο ειρήνης και συνεργασίας. Σε χώρο δικαίου και σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η δίκαιη επίλυση του Κυπριακού προβλήματος παραμένει στις προτεραιότητές μας.

Αυτή η Ελλάδα, που διαμορφώνει μια καινούργια αυτοπεποίθηση, είναι συγχρόνως και μια Ελλάδα που

προβληματίζεται. Κάνει συγκρίσεις για τα ελλείμματα, τις αποστάσεις που χωρίζουν την κοινωνία μας από τις άλλες ανεπτυγμένες κοινωνίες. Για τα επίπεδα ανταγωνιστικότητας, για τα επίπεδα ζωής, ασφάλειας και αμοιβών στους χώρους εργασίας. Ο πολίτης νιώθει ακόμη αβέβαιος, πώς να οριοθετήσει την στάση του απέναντι στα φαινόμενα της παγκοσμιοποίησης, ποιες δυνατότητες αλλά και επιπτώσεις θα έχει. Προβληματίζεται όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν δείχνει την αναγκαία πολιτική βούληση να συνεχίσει την ενοποιητική πορεία. Πολλοί φοβούνται για τις πιθανές απειλές, που περικλείει ο σύγχρονος κόσμος για την πολιτιστική ταυτότητά του. Τέλος ανησυχούν ότι μια νέα εποχή ανασφάλειας ανατέλλει.

Παρά τους σκεπτικισμούς, πιστεύω ότι οι προοπτικές είναι θετικές. Η ευρωπαϊκή πορεία είναι Αποφασιστικής σημασίας για μας. Η ενεργός συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση διασφαλίζει μια ισχυρή Ελλάδα στο περιφερειακό και διεθνές σύστημα. Είναι προϋπόθεση για τον εκσυγχρονισμό, την οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή.

Βλέπουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση ως το θεσμικό πολιτικό πλαίσιο μέσα από το οποίο:

- μπορούμε να συμβάλλουμε αποτελεσματικότερα στη σταθερότητα, στην ειρήνη, στη συνεργασία στον ευρωπαϊκό και ευρύτερο διεθνή χώρο.
- μπορούμε να προωθήσουμε ένα σύγχρονο κοινωνικό μοντέλο, μια ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη. Να προάγουμε συνολικά την ανάπτυξη και την ευημερία.
- μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης διατηρώντας και προβάλλοντας την ταυτότητά μας.
- μπορούμε να προωθήσουμε λύσεις σε χρόνια εθνικά προβλήματα στη βάση δημοκρατικών επιλογών, αξιών και αποφάσεων.

Χρέος μας παραμένει να απαντήσουμε αποτελεσματικά στις κάθε λογής αβεβαιότητες. Να εντάσσουμε όλο και πιο πολλούς, όλους, σε μια πορεία για τη δημιουργία μιας κοινωνίας της ελευθερίας, της δημιουργίας και της συμμετοχής, αλλά και της ευρύτερης δυνατής ευημερίας. Μια κοινωνία με τη δική της ταυτότητα στην ευρωπαϊκή οικογένεια, μια κοινωνία των πολιτών. Στόχος μας η ανοιχτή κοινωνία, η ισχυρή κοινωνία, η ασφαλής κοινωνία που θα συνδιαλέγεται, θα συνεργάζεται, θα προοδεύει μαζί με τις άλλες κοινωνίες της ευρωπαϊκής οικογένειας.

Αυτή η Ελλάδα της προσπάθειας και της καταξίωσης θα είναι η Ελλάδα στην Ευρώπη του αύριο.

Το δεύτερο ζήτημα στο οποίο θέλω να σταθώ, είναι σε τί μπορεί η Ελλάδα να συμβάλλει στην Ευρώπη του αύριο.

Θέλουμε να συμβάλλουμε εποικοδομητικά στο μεγάλο εγχείρημα της διεύρυνσης της Ένωσης. Η Ελλάδα μπορεί να λειτουργήσει και νομίζω ότι ήδη λειτουργεί για τις γείτονες χώρες ως μια εμπειρία από την οποία μπορούν να αντλήσουν συμπεράσματα. Αντιπροσωπεύει και εκφράζει τη σημασία, τις αξίες και την ευεργετική επίπτωση της ενοποιητικής διαδικασίας στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Εμείς όμως δεν αρκούμαστε σε ένα απερίφραστο «ναι» στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό όσων χωρών τον επιλέγουν. Θέλουμε να προσφέρουμε την εμπειρία μας, πρακτικές και στρατηγικές που ακολουθήσαμε για να ξεπεράσουμε δυσκολίες και προβλήματα. Πιστεύουμε έτσι ότι συμβάλλουμε αποφασιστικά και στην δημιουργία ενός ευρύτερου χώρου ειρήνης, συνεργασίας, δημοκρατίας και κράτους δικαίου.

Αυτή η υπό διεύρυνση Ευρωπαϊκή Ένωση έχει φθάσει πλέον στα όρια της αποτελεσματικότητάς της. Όλο και πιο συχνά επισημαίνονται τα ελλείμματα και οι ανεπάρκειές της. Ευρύτερα στρώματα την αμφισβητούν.

Γι' αυτό και κάποιοι υποστηρίζουν την επιστροφή στο εθνικό κράτος. Θα ήταν τεράστιο λάθος. Γιατί τα προβλήματα αυτά έχουν τις αιτίες τους στη σημερινή υπερεθνική πραγματικότητα, στη σημερινή παγκοσμιοποιημένη οικονομία και μόνο με υπερεθνικές απαντήσεις μπορούν ν' αντιμετωπισθούν.

Άλλοι πάλι προβάλλουν ότι το σημερινό εξελικτικό στάδιο αρκεί, ότι δεν χρειάζεται άλλο εμβάθυνση της Ένωσης. Είναι σχεδόν σίγουρο ότι η σημερινή πολιτική πραγματικότητα, έστω κι αν δόθηκαν κάποιες θεσμικές λύσεις στη Νίκαια, θα ενδυναμώσει ακόμη περισσότερο τις φυγόκεντρες δυνάμεις σε μία Ένωση των 21 ή των περισσότερων κρατών-μελών. Η στασιμότητα θα αποδυναμώσει ακόμη περισσότερο την αποτελεσματικότητα της Ένωσης. Θα την συρρικνώσει σ' έναν πράγματι γραφειοκρατικό μηχανισμό. Θα κινδυνεύσουμε να μπούμε έτσι στην τροχιά μιας έρπουσας κρίσης που θα οδηγήσει στην αποδόμηση

ακόμη και εκείνων που θεωρούνται αυτονόητα ή κεκτημένα. Πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά.

Θα πρέπει να αποδεχτούμε, πρώτα απ' όλα, ότι η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να επιταχυνθεί, εάν θέλουμε να δημιουργήσουμε συνθήκες ειρήνης, σταθερότητας και ευημερίας στην ήπειρό μας, αν θέλουμε να βελτιώσουμε το ειδικό βάρος της ηπείρου σε σχέση με άλλα κράτη ή διεθνείς μηχανισμούς.

Εάν θέλουμε την επιτάχυνση της διεύρυνσης οφείλουμε να αποδεχτούμε μία Ευρώπη με ένα ανισοσκελές σχήμα ολοκλήρωσης. Η βασική αρχή του σχήματος αυτού είναι ότι για όλους τους συμμετέχοντες ισχύει η προσήλωση σε ορισμένα ελάχιστα αξιών και αρχών και η θεσμική τους ένταξη σε βασικούς μηχανισμούς ολοκλήρωσης. Από εκεί και πέρα, η θέση τους σε σχέση με το σύνολο μπορεί να διαφέρει. Αναγκαία είναι η διαμόρφωση των κανόνων που θα επιτρέπουν την κοινή πορεία, αλλά μέσα σε μια λογική ευελιξίας. Μια τέτοια ευελιξία θα επιτρέπει, διαφορετικούς βαθμούς προόδου, θα επιτρέπει επίσης σ' όσους μπορούν να προχωρήσουν σε πιο ώριμα στάδια εμβάθυνσής της να πάρουν τις αναγκαίες πρωτοβουλίες.

Κρίσιμο ερώτημα παραμένει ποια Ευρώπη θέλουμε.

Μετά την εγκαθίδρυση της νομισματικής ένωσης και του ενιαίου νομίσματος επιβάλλονται νέοι στόχοι. Θα σταθώ επιγραμματικά σε κάποιους:

- Η σημερινή κατάσταση στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση χαρακτηρίζεται από την ισχυρή νομισματική διάσταση και την ασθενή οικονομική πτυχή. Είναι ανισοβαρής, δεν θα μπορέσει να επιβιώσει για μεγάλο χρονικό διάστημα ως αξιόπιστο σχήμα. Καμιά οικονομική πολιτική δεν μπορεί να επιτύχει, ιδιαίτερα στο σκληρό διεθνές περιβάλλον, αν δεν συνοδεύεται τόσο από συμπληρωματικές κοινές πολιτικές, όσο και κυρίως, από ένα ευρύτερο πολιτικό όραμα. Η Ένωση θα πρέπει να αποκτήσει ολοκληρωμένη οικονομική πολιτική. Η νομισματική ένωση να συμπληρωθεί από την οικονομική ένωση. Τα συστατικά στοιχεία της ΟΝΕ να αποκτήσουν όλα την ίδια βαρύτητα.
- Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι μια αφηρημένη κατασκευή που ενδιαφέρεται μόνο για την ελεύθερη αγορά και τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις επιχειρήσεις. Υπάρχει για την κοινωνία και τους πολίτες της. Το ευρωπαϊκό κοινωνικό πρότυπο, κατάκτηση των μεταπολεμικών χρόνων, πρέπει να εκσυγχρονισθεί και να ενισχυθεί. Χρειάζεται να εντάξουμε για αυτό ειδικές

ρυθμίσεις στη Συνθήκη. Ρυθμίσεις για την απασχόληση και τις εργασιακές σχέσεις, την καταπολέμηση της φτώχειας και της περιθωριοποίησης, καθώς και ισχυρότερες ρυθμίσεις για την εκπαίδευση, ως μέσο γεφύρωσης κοινωνικών ανισοτήτων, αλλά και για την υγεία. Θέλουμε την κοινωνική Ευρώπη.

- Πρέπει να ενισχύσουμε τις αναδιανεμητικές πολιτικές για την επίτευξη της πραγματικής σύγκλισης και συνοχής στον ευρύτερο χώρο της διευρυμένης Ένωσης. Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε ιδέα επανεθνικοποίησης πολιτικών που έχουν ως αποτέλεσμα την αποδυνάμωση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής.
- Έχουμε ανάγκη από επαρκή, σταθερά και προβλέψιμα οικονομικά μέσα για την εφαρμογή των πολιτικών και την υλοποίηση των στόχων τους. Να ξανασυζητήσουμε επομένως το συνολικό ύψος και τους τρόπους χρηματοδότησης του προϋπολογισμού της Ένωσης, ώστε η χρηματοδότησή του να είναι σταθερή, διαφανής, επαρκής, ανεξάρτητη από τις εκάστοτε συγκυριακές καταστάσεις.

- Η αντιμετώπιση των καθημερινών προβλημάτων και η ασφάλεια των πολιτών της Ένωσης επιβάλλουν την ανάπτυξη της δράσης της Ένωσης στους τομείς που συνδέονται με το περιβάλλον, την ασφάλεια των τροφίμων, την ελεύθερη διακίνηση των προσώπων, τη μετανάστευση, το άσυλο και την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος.

Ιδιαίτερα μετά τα τελευταία γεγονότα χρειάζεται ένας «ενιαίος δικαστικός χώρος» στην Ένωση, καθώς και «ενιαίος αστυνομικός χώρος», μέσα στον οποίο συγχρόνως θα υπάρχουν οι εγγυήσεις για την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων. Πρέπει ακόμη η ιθαγένεια της Ένωσης να αποκτήσει ουσιαστικό περιεχόμενο.

- Η Ευρωπαϊκή Ένωση συνιστά «πολιτική κοινότητα δημοκρατικών αξιών» που έχουν ως επίκεντρο τον άνθρωπο, τη ζωή και την προσωπικότητά του. Τις αξίες αυτές να τις αναδείξουμε ως τον ακρογωνιαίο λίθο της αυριανής Ευρώπης. Ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων επιβεβαιώνει την ταυτότητα του πολιτικού πολιτισμού της Ένωσης στο ευρύτερο διεθνές σύστημα. Για το λόγο αυτό ο Χάρτης θα πρέπει να ενσωματωθεί στα καταστατικά κείμενα της Ένωσης ως νομικά δεσμευτική πράξη.

- Τα τραγικά γεγονότα της 11^{ης} Σεπτεμβρίου στις Η.Π.Α κάνουν όσο ποτέ άλλοτε επιτακτική την ανάγκη ενίσχυσης του ρόλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο διεθνές σύστημα. Στο κατώφλι μιας νέας πραγματικότητας σε παγκόσμιο επίπεδο, η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να καλύψει ένα έλλειμμα πολιτικής παρουσίας: Να ανταποκριθεί **διπλά** στις ευθύνες της απέναντι στους λαούς και στο παγκόσμιο σύστημα: Ως παράγοντας ισχύος, αλλά και ως παράγοντας αρχών και αξιών.

Η ανάπτυξη της κοινής εξωτερικής πολιτικής και ειδικότερα της κοινής ευρωπαϊκής άμυνας, αποτελούν τους κύριους συντελεστές για την ενίσχυση του διεθνούς ρόλου της Ένωσης. Πρέπει άμεσα να προσβλέψουμε σε ένα συλλογικό σύστημα ασφάλειας με βάση τις αρχές της αλληλεγγύης, της αμοιβαίας συνδρομής, του διεθνούς δικαίου. Πρέπει να αναβαθμίσουμε τον ευρωπαϊκό διάλογο.

Μίλησα για τις αναγκαίες πολιτικές. Η αποτελεσματικότητά τους όμως εξαρτάται και από την ανάγκη μιας νέας λειτουργίας. Θέλουμε μια πιο ισχυρή Ευρώπη. Χρειαζόμαστε ένα σύστημα πιο αποτελεσματικό, που θα ανταποκρίνεται καλύτερα στα

αιτήματα των κοινωνιών αλλά και στα προβλήματα που σήμερα το κράτος-έθνος μόνο του υστερεί να τα απαντήσει. Ένα σύστημα μέσα στο οποίο συγχρόνως θα αξιοποιείται καλύτερα ο ρόλος του εθνικού κράτους. Να περάσουμε τέλος, σε μια νέα λειτουργία, όπου κρίσιμα ζητήματα θα πάψουν να αποτελούν διαρκή και επαναλαμβανόμενα αντικείμενα τριβών και διαπραγματεύσεων, όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα. Ιδιαίτερα μετά τα πρόσφατα γεγονότα, το μήνυμα γίνεται ακόμη πιο ξεκάθαρο, ακόμη πιο επιτακτικό: **Συσπείρωση στην ευρωπαϊκή προοπτική.**

Το πρότυπο της τελικής μετεξέλιξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θεωρούμε, ότι διασφαλίζει αποτελεσματικά τους μείζονες πολιτικούς στόχους, είναι το «ομοσπονδιακό πρότυπο που θα στηρίζεται όμως στο κοινοτικό σύστημα και στην κοινοτική μέθοδο ολοκλήρωσης».

Η ομοσπονδιακή προσέγγιση ενσωματώνει με τη λειτουργία της την αλληλεγγύη, τη συνοχή, την ασφάλεια, την ισότιμη σχέση αυτών που μετέχουν. Επιτρέπει την οργάνωση της Ένωσης σε αποκεντρωμένες, δημοκρατικές βάσεις. Κατοχυρώνει το ρόλο των κρατών της Ένωσης. Προσφέρει περισσότερες δυνατότητες

συμμετοχής των πολιτών στην άσκηση εξουσίας. Οι αρχές της επικουρικότητας και ο σεβασμός του κοινοτικού προτύπου αποτελούν πρόσθετα μέσα για να γίνεται σεβαστός ο ρόλος των κρατών που συνθέτουν την ομοσπονδία. Το σχήμα της ομοσπονδίας προσφέρει συγχρόνως στην Ένωση την μορφή και τα μέσα για να διαδραματίσει έναν πιο αποτελεσματικό ρόλο στο διεθνές σύστημα. Επιτρέπει ακόμη να οικοδομήσουμε την «ευρωπαϊκή κυριαρχία» για να ανακτήσουμε συλλογικά τμήματα κυριαρχίας που χάνουμε ατομικά από την εντεινόμενη οικονομική αλληλεξάρτηση και την παγκοσμιοποίηση. Η συσπείρωση αυτών που θέλουν και μπορούν σ' ένα ομοσπονδιακό μοντέλο είναι και η απάντηση στην ανάγκη μιας ισχυρής πολιτικής ατμομηχανής για το μέλλον της Ευρώπης. Για τη διαμόρφωση ενός κόσμου αξιών, πιο δίκαιου, πιο ειρηνικού. Ενός κόσμου μεγαλύτερης ευημερίας αλλά και συνοχής. Η εγγύηση της μεγαλύτερης δυνατής ασφάλειας για τη νέα εποχή.

Σε ένα χρόνο περίπου, η Ελλάδα θα είναι στην προεδρία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Θα αξιοποιήσουμε το ρόλο μας στην προεδρία για να προωθήσουμε τους στόχους της ενοποιητικής διαδικασίας, ιδιαίτερα σε μια περίοδο που τόσο η διαδικασία για τη διεύρυνση όσο και για τη

νέα Διακυβερνητική Διάσκεψη θα βρίσκονται σε ένα προχωρημένο στάδιο εξέλιξης.

Θέλουμε, τελικά, όπως εύστοχα το προσδιορίζει ο πρόεδρος J. Delors «να παραμείνουμε πιστοί στο ευρωπαϊκό συμβόλαιο που στηρίζεται στο τρίπτυχο:

- **ανταγωνισμός** που κινητοποιεί
- **συνεργασία** που ενισχύει
- **αλληλεγγύη** που ενώνει».

Προσωπικά προσυπογράφω το τρίπτυχο αυτό.

Σας ευχαριστώ.
